

● În acest număr ● În paginile ● În acest număr ● În paginile

Expunere la proiectul de lege pentru adoptarea Planului de Stat al economiei naționale pe anul 1967

Expunere la proiectul de lege pentru adoptarea Bugetului de Stat pe anul 1967

Discuții pe marginea expunerilor la proiectele de lege pentru adoptarea Planului de Stat pe anul 1967 și a Bugetului de Stat

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

LUCRARILE SESIUNII MARI ADUNARI NAȚIONALE

În ședința din după-amiaza zilei de luni, deputatul Manea Mănescu, președintele Comisiei economice-financiare, a prezentat raportul acestei comisii cu privire la proiectele de lege pentru adoptarea planului și bugetului de stat pe anul 1967.

AU ÎNDEPLINIT PLANUL ANUAL

● REGIUNEA CLUJ
CLUJ (de la corespondentul nostru) Succesele importante obținute de colectivele întreprinderilor industriale în întrecerea socialistă s-au concretizat în îndeplinirea, pe ansamblul regiunii Cluj, a planului producției globale pe anul 1966 cu 7 zile înainte de termen.

Zboară saniașii!

EXTINDEREA ȘI MODERNIZAREA FABRICII „ȚESĂTURĂ”-IASI

S-a terminat modernizarea sectorului de țesături al fabricii „Țesătură” din Iași. Noue mașini de înaltă tehnică permit realizarea unei etape din cadrul planului de extindere și modernizare a întreprinderii țesătoare. În țesături au fost instalate peste 300 de războaie automate.

SCUZE CADRAN FĂRĂ SCUZĂ

Care alți folosese, implicațiile inevitabile asupra economiei noastre pe care le are lichidarea reabilitării pentru lupta împotriva pierderilor planificate, sint acum împelți oriunde. Dacă numărul reabilitărilor, deci neghina din grădina, neastă și mizeria nu se vor mai planifica.

IMPERATIV: CALITATEA OTELULUI PRIN CEARTĂ ȘI „JUSTIFICĂRI” NU SE ACOPERĂ REBUTUL

Uzina „Republica” din București. Până la 1 decembrie 1966 pe adresa acestei uzine au sosit de la beneficiarii săi un număr de 74 de reclamații. Ele se referă la peste 24 tone țevi rebutate, adică peste 166.000 lei pierderi. Reclamantii (Întreprinderea „Unio” Satu Mare, Uzina mecanică Plopieni, uzina „Tractorul” Brașov etc.) susțin, pe bună dreptate, că datorită acestei situații nu și pot îndeplini sarcinile de plan ce le revin, înregistrând greutăți, goluri în producție.

precis prin septembrie, situația a început să se înrăutățească. Numărul țegilor cu defecte a început să crească, C.S.H. aducând motivarea că nu erau poate face curățarea acestora. Timp de 10 luni, Uzinei „Republica” i-au fost livrate țagle necurățate.

● REGIUNEA PLOIEȘTI
Intr-o telegramă sovietică de la Ploiești se comunică realizarea planului de producție pe anul în curs pe ansamblul industriei regiunii. Aproape 90 la sută din sporul de producție realizat — a căruia valoare depășește 300 milioane lei — se datorește creșterii productivității muncii. (Agerpres)

doara ne trimite țagle necurățate sau cu defecte ascunse. Solicităm și părerea tovarășului inginer șef Ervin Rinea: — Personal am urmat problema materiei prime din momentul în care combinatul hunedorean a început să producă țagle pentru noi, adică din 1960. Întreprinderea noastră fiind legatură foarte strînsă la turizor. Urmează fiecare sarcină în parte, iar ceea ce constatam după laminare, comunicăm combinatului unde se stabilea cel mai bun regim de lucru, aducându-ne mereu îmbunătățiri. Și în trecut apăreau laminare slabe, cu defecte pronunțate, dar acestea erau cazuri izolate.

La sfîrșitul anului 1965, mai precis prin septembrie, situația a început să se înrăutățească. Numărul țegilor cu defecte a început să crească, C.S.H. aducând motivarea că nu erau poate face curățarea acestora. Timp de 10 luni, Uzinei „Republica” i-au fost livrate țagle necurățate.

Analizăm prima problemă și anume, cea a materiei prime, considerată la Uzina „Republica” drept principala cauză. — Rebutul datorat materiei prime, ni se spune, este foarte mare. E de ajuns, cred să vă informăm că de la începutul anului s-au rebutat 2130 tone. Combinatul siderurgic Hunedoara

— Noi am fost puși în situația să le primim ca să nu staționăm producția. Edificatorul e lăptul că în locala această perioadă procentul de rebut a atins 1,25 la sută, deci un nivel nepermis de ridicat.

La solicitările repetate ale ION CHIRIC ION BELDEANU (Continuare la pag. 4 TV-4)

EXISTĂ UN SPECIFIC AL LICEULUI SERAL ?

Secția șerală a Liceului nr. 32 din Capitală este frecventată de peste 500 de elevi, în majoritate tineri muncitori, funcționari de la unitățile industriale situate în partea de nord a orașului: Combinatul poligrafic „Casa Școlii”, Întreprinderea de piese de radio și semiconductori — Băneasa, I.U.T.C. și altele.

La jumătatea semestrului

O privire prin catalogele celor 12 clase ne ajută să ne formăm o imagine asupra drumului parcurs de elevii șeraliști în această primă etapă școlară: note mari, dar și numeroase note mici, rubrici imaculate la capitolele frecvență și altele, desigur multe, acoperite total la datele zilelor când elevii au lipsit.

Apropreri și... deosebirii

Mai mulți tovarăși profesori au subliniat ideea că deși învățământul liceal șeral se desfășoară după aceleași principii ca ale învățământului de zi, el are totuși anumite particularități de care ar trebui să se țină seama. Spre deosebire de cursurile cu frecvență mai înfâșurate de o serie de observații generale vizind programele, manualele, planurile de învățământ.

MARIETA VIDRAȘCU (Continuare în pag. 4 V-4)

Aspect din noul cartier în construcție, din Bacău — cornișa Bistriței.

doara ne trimite țagle necurățate sau cu defecte ascunse. Solicităm și părerea tovarășului inginer șef Ervin Rinea: — Personal am urmat problema materiei prime din momentul în care combinatul hunedorean a început să producă țagle pentru noi, adică din 1960. Întreprinderea noastră fiind legatură foarte strînsă la turizor. Urmează fiecare sarcină în parte, iar ceea ce constatam după laminare, comunicăm combinatului unde se stabilea cel mai bun regim de lucru, aducându-ne mereu îmbunătățiri. Și în trecut apăreau laminare slabe, cu defecte pronunțate, dar acestea erau cazuri izolate.

La sfîrșitul anului 1965, mai

DE PESTE HOTARILE

DIN VIATA TINERETULUI LUMII

Scri-soarea

Casa Albă a anunţat că preşedintele Johnson se gândeşte mult în aceste zile la militarii americani aflaţi în Vietnamul de sud. Ca o confirmare, presa a fost informată că preşedintele a trimis fiecărui soldat şi ofiţer cite o scrisoare de felicitări cu prilejul sărbătorilor de iarnă. Obligaţi să înfrunte focul nimicitor al forţelor patriotice, soldaţii americani se vor simţi chipurile mai bine, ştiind că în raniţele lor poartă mesajul prezidenţial în care li se urează... „Mulţi ani fericiţi!”.

R. D. VIETNAM. O subunitate de grăniceri din josaia Con Co. în timpul unui repaus

Criza cărbunelui

Datele publicate în raportul anual al Biroului de statistică al C.E.C.O. (Comunitatea europeană a cărbunelui şi oţelului) atestă o agravare a crizei cărbunelui în ţările membre ale comunităţii. Potrivit acestui raport, producţia de cărbune pe ansamblul comunităţii se cifrează în anul 1966 la aproximativ 210 milioane de tone, ceea ce reprezintă o scădere de 6,5 la sută în raport cu anul precedent. Se menţionează că acestora este cea mai radicală scădere a producţiei de cărbune a C.E.C.O., înregistrată până în prezent.

R.P.D. COREEANĂ. Vedere a principalelor clădiri ale Universităţii din Phenian

Puternic atac al patrioţilor sud-vietnamezi

Trupele patriotice sud-vietnameze au lansat în noaptea de luni spre marţi un atac violent asupra unei unităţi de artilerie aparţinând primei divizii motorizate americane amplasată în provincia Binh Dinh, la 430 kilometri de Saigon.

Atacul, precizează corespondentul agenţiei France Presse, a fost declanşat în jurul orei 100 (ora locală), fiind importante efective ale patrioţilor au luat cu asalt poziţiile americane. Patruzeci şi cinci de minute mai târziu, după ce americanii, luaţi prin surprindere, au reacţionat mai mult la întâmplare, patrioţii au reuşit să înainteze în liniile americane. Contactul radio a fost întrerupt cu restul diviziei americane. Luptele, de o extremă violenţă continuau şi în zorii zilei de marţi.

Însemnări despre Mongolia

Ulan Batorul, într-o dimineaţă de iarnă aspră. Mercurul termometrelor indică multe grade sub zero (chiar extrem de multe pentru obişnuinţei cliimei mai blinde a Europei). Dar frigul şi oboseala dumei sint date uitării de cei care, la primul contact cu oraşul de pe Tola, încearcă să-i desluşească chipul în trăsăturile arhitectonice, în ritmul străzii, în viaţa de fiecare zi.

Capitula conflagraţie oferă relieful unor confruntări bogate în sensuri. Ulan Batorul (ceea ce înseamnă în româneşte „Viteazul roşu”) are o istorie care începe în 1639. Oraşul se numea pe atunci Urga şi era o aglomeraţie de iurte printre care să găseam puţine clădiri de zid; doar câteva miniaturi budiste şi reşedinţa de iarnă a hanilor, Urga, dinaintea de revoluţie, era o aşezare a contrarevoluţiei, în care conştiinţa bogăţia strălucitoare şi mizeria cruntă. Anii marilor transformări sociale au schimbat şi înfăţişarea capitalei. Oraşul de pe Tola a dobândit noi dimensiuni. Înainte, cea mai înaltă clădire era turnul minărilor Gandan. Trăsăturile oraşului de astăzi le conferă noile blocuri-turm, unele având zece etaje. Se construiesc mulţi la Ulan Bator, străzi şi cartiere întregi. Ofensivă construcţiilor se desfăşoară pe un front larg. Locuitorii capitalei îşi spun, cu mândrie, că cel ce revine la Ulan Bator după un deceniu sau două, cu greu se poate descurca în noul peisaj urban. Nu este o exagerare. Oraşul cunoaşte o extindere continuă în toate direcţiile. În anul din urmă s-au construit teatrul nou, modernul hotel, Palatul finerului, magazinul universal şi alte obiective care înfrumuseţează oraşul de pe Tola. Ulan Batorul are, în prezent, o populaţie de un sfert de milion de locuitori. Până în 1950, se intenţionează să se construiască un oraş de pe Tola. Ulan Batorul are 2 500 000 mp spaţiu locativ. Se vor înmulţi, atunci, bulevardele oraşului, vor apare pe harta capitalei mongole noi instituţii social-culturale.

Precizările lui Manchester

William Manchester, autorul mult controversat satei cărţi „Moartea unui preşedinte”, care se află de două zile în format într-o clinică din Middletown (statul Connecticut) suferind de pneumonie a trimis o scrisoare ziarului „New York Times”.

El declară că nu ar fi dorit să-şi ia obligaţia să scrie această carte dar a acceptat pentru că nu putea s-o refuze pe văduva preşedintelui. Referindu-se la controversa pe care a avut-o cu familia Kennedy privind publicarea cărţii, Manchester a declarat: „Acordul pe care l-am semnat prevedea ratificarea cărţii de către familia Kennedy. Este de neconcepţie ca familia Kennedy să i se ceară să citească cartea — aceasta ar fi însemnat renunţarea acelor momente tragice — şi ar fi fost prea umil. De aceea, o echipă de reprezentanţi, toţi fiind apropiaţi fostului preşedinte Kennedy, a fost desemnată să reprezinte familia”. Cu aprobarea deplină a familiei am încheiat un acord cu revista „Look” privind publicarea cărţii. „În aceste circumstanţe mi se pare inexact, nejust şi crud să fiu acuzat că nu am fost de bunăcredinţă. Acum, onoarea celor de mai sus, cred că sînt îndreptăţiţi să mi se ceară scuze.”

pe scurt

SUCCESE ALE PATRIOTILOR LAOTIENI

După cum amăniţi pe scurt de către Jett Lee, la curtea lui asistentele patriotice laotiene au desfăşurat o intensă activitate de guşă în numeroase regiuni ale Laosului, şi au ocupat 40 de kilometri pe teritoriul laotic, scutit din jurul 40 de kilometri al acestor locuri. Teodora, patrioţii au doborât şi au arătat un număr de 60-70 de soldaţi americani şi au capturat o mare cantitate de arme şi muniţii. Arădată pe de radio a înregistrat că, în prezent, în Laosul sud din provincia Xieng Ouang există un detaşament de patrioţi.

CONDAMNARE LA 100 ANI ÎNCHISOARE

Un puternic schimb de focuri s-a produs între bătălia din Albert Cardoso şi poarta din Porto Cardoso (statul Rio Grande do Sul). O boieră de la spitalul din localitatea Marcelino Maldet, unde Albert Cardoso, şeful bandei, se află internat, după rănile primite în timpul capturării sale. Arădată laude a eşuat însă, Cardoso urmasii să-i înlăpăşască condamnarea la 100 ani închisoare.

CEA DE-A 15-A ŞEŞTINE A CONSILIULUI MINISTERIAL AL C.E.C.O. (ORGANIZAȚIA TRatatului Central) va avea loc între 5 și 16 aprilie 1967 în Londra, a anunţat luni un purtător de cuvânt al organizaţiei.

„OPERAȚIA CHILENIZARE”

„Economia chiliană este extrem de vulnerabilă — remarcă în-omul din administraţia francez LA TRIBUNE DES NATIONS”. Ea depinde aproape în întregime de producţia de cupru care asigură 75 la sută din devalua sa”. Majoritatea resurselor cupriferă, a instalaţiilor de rafinare se găsesc sub control companiilor nord-americane „Amoco”, „Andes Cooper Mining”, „Broder Cooper”. Acestea extrag şi prelucresc circa 90 la sută din cuprul chilian. În ultimii 30 de ani, companiile care se ocupă cu producerea „metalului roşu” au obţinut profituri nete uriaşe, evaluabile la două miliarde de dolari. Se solicită astăzi să se găsească teritoriul în apropierea 40 la sută din rezerva totală de cupru există în a această perioadă de trei ani valoarea veniturilor străine de companiile străine în Chile.

Împotriva demarşului marilor monopoluri s-au ridicat o serie de organizaţii politice. Unele din ele au ca- racterul naţionalist, care susţine că cuprul este o resursă care aparţine poporului chilian, care trebuie să fie utilizată în interesul poporului chilian. De pe care monopolurile au produs un interes al deputatului Jose Iba, vicepreşedinte al Camerei Deputaţilor, marul chilian EL SIGLO menţionează că chiar şi în cazul aplicării unei legi privind cuprul, „companiile nord-americane” îşi vor menţine controlul asupra acestui metal. Între 20 de ani, Iba s-a pronunţat pentru stabilirea completă a controlului statului asupra bogăţiilor subterane chiliane.

L. TIMOFTE

Exodul specialiştilor

Destul de recent în presă apărut informaţii cu privire la exodul unor oameni de ştiinţă europeni (mai ales englezi) în Statele Unite. Cu acest prilej în cercurile politice londoneze s-a exprimat o vie îngrijorare în legătură cu dezvoltarea pe viitor a ştiinţei britanice. Iată că acum o îngrijorare identică se manifestă la Buenos Aires şi Santiago de Chile.

„Miinile mecanice” au examinat... Luna

Statin autonomă sovietică „Luna-12” care a selenizat în simbioză seară, a început una din cele mai interesante experienţe prevăzute în programul său, şi anume, a examina cu „miinile mecanice”, cu care este dotată, rezistenţa şi densitatea solului lunar.

Comentariu această experienţă, prof. Alexandru Lebedinski precizează că „Luna-12” este dotată cu aparate care îi permit să cerceteze Luna „pe picuţ”. Una din aceste aparate — o instalaţie specială montată într-un braţ lung — a introdus cu o forţă divizată stabilită un tentacul în solul lunar. Adăncimea la care acesta a pătruns în sol, a spus Lebedinski, permite oamenilor de ştiinţă să-şi facă o imagine asupra rezistenţei pământului de la suprafaţă.

U.R.S.S.: Octav Enigărescu, solist al Teatrului de Operă şi Balet din Bucureşti, în mijlocul unui grup de artiştii sovietici după ce a interpretat cu succes rolul principal din „Biglietto” pe scena Palatului Congreselor din Kremlin

Exodul specialiştilor

După datele publicate în presa argentiniană, între 1958—1960 în Statele Unite şi Europa au emigrat 10 000 de specialişti argentinieni. Au de un grupuri întregi de cercetători ştiinţifici au părăsit ţara. După părerea experţilor, plecarea celor mai tineri şi mai dinamice cadre de specialiştii a redus cu 60 la sută volumul lucrărilor de cercetări ştiinţifice. Cauza principală a acestui exod în masă al cadrelor calificate — scria BALTIMORE STAR — o constituie instabilitatea situaţiei politice şi economice din ţară, salariile reduse şi lipsa de perspective privind organizarea unor cercetări ştiinţifice rodnice în Argentina. O apreciere simulară face şi savantul Bernardo Hüssel din Buenos Aires, care explică emigrările prin faptul că ţara sa — ca şi alte ţări latino-americane — „alocă mijloace insuficiente pentru nevoile ştiinţei, fapt care nu poate să nu se reflecte asupra dezvoltării economice”.